

РЕШЕНИЕ

№ 3210

гр. София, 20.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2059** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по Жалба на МЕДИКО-ДЕНТАЛЕН Ц. „И.-Ц. ЙОАНА” Е., представлявано от управителя д-р В Ж, срещу ЗАПОВЕД за прилагане на санкции № РД-13-84/ 05.02.2010г. на Д. на С. З. К. (СЗОК). С процесния административен акт на лечебното заведение е наложена санкция – финансова неустойка, в размер ОБЩО на 180 (сто и осемдесет) лева, за констатирани два броя нарушения, от един и същи вид, по изпълнението на индивидуален договор № 22-2332/ 2009г., изразяващи се в несъответствие между договорената по вид и обем и оказана медицинска помощ.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт. Жалбоподателят твърди, че е предоставял медицинска помощ във вид и обем съответстващи на договореното. Претендира неоснователност на констатациите по т.ІІ от Медицинския протокол въз основа на който е постановен процесния акт за налагане на санкции. Моли съда да отмени ЗАПОВЕД за прилагане на санкции № РД-13-84/ 05.02.2010г. на Д. на СЗОК. Не претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата съдебна инстанция.

Ответникът – директорът на С. З. К., редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото. В Писмено становище от 17.09.2010г. претендира неоснователност на подадената жалба и моли съда да я остави без уважение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото

доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл. чл.8, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ДВ, бр.62/ 1992г.) за извънболнична медицинска и дентална помощ. Същият е изпълнител по договор № 22-2332/ 20.03.2009г. (л.48-61), сключен с Националната З. К., за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ на задължително здравноосигурените лица (ЗЗОЛ).

Със Заповед № РД-18-1920/ 23.11.2009г. (л. 8) директорът на СЗОК е разпоредил на лечебното заведение – жалбоподател, да бъде извършена съвместна медицинска проверка със служители на НЗОК. Със същата Заповед е назначен екип който да осъществи проверката и са формулирани задачите: контрол по изпълнение на договор № 22-2332 за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ и изясняване на обстоятелствата по Жалба вх.№ 19-01-518/ 08.10.2009г.

Медицинската проверка е извършена на 25.11.2009г. като резултатите са отразени в Медицински протокол № М-948/ 25.11.2009г. (л.1-16). Протоколът е връчен на управителя на лечебното заведение - д-р Ж, на 02.12.2009г.

По констатациите от проверката жалбоподателят е направил Възражения отразени на последна страница на Медицинския протокол (л.16), както и допълнително писмено Възражение с вх.№ 93-05-418/ 08.12.2009г. (л. 74-75).

Като е приел, че констатациите по т.ІІ от Медицинския протокол от 25.11.2009г. не са оспорени от жалбоподателя и на основание чл.232, ал.1 и ал.2, чл.238, ал.4, т.4, буква „б” и във вр. с чл.241, ал.1 от Националния рамков договор от 2006г. (НРД-2006) директорът на СЗОК е постановил оспорвания административен акт – Заповед за прилагане на санкции.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК който подлежи на съдебен контрол. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД за прилагане на санкции № РД-13-84/ 05.02.2010г. на Д. на СЗОК е постановена при допуснати особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

С измененията на Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), обнародвани в ДВ, бр. 101/ 18.12.2009г., в сила от 01.01.2010г. е предвиден *нов ред* за контрол върху оказването на медицинска помощ. Съгласно изричната норма на чл.74, ал.3 ЗЗО нарушенията на вида и обема на оказаната медицинска помощ се констатира от лекар-контрольор с *акт за установяване на административно нарушение* (АУАН). Актът се предявява на проверяваното лице, което може да направи писмено възражение срещу него в тридневен срок. За установените с АУАН нарушения на реда и условията при оказване на извънболнична медицинска помощ е предвидена глоба, в размер, установен в чл.105а ЗЗО. Компетентен да наложи предвидените в чл.105а – 105ж административни наказания е директорът на регионалната З. К. или упълномощени от него длъжностни

лица (чл.105з, ал.2).

В настоящия случай Заповедта за прилагане на санкции е постановена по предвидения в чл.241-245 от Националния рамков договор - 2006г. ред за прилагане на санкции при медицински и финансови нарушения, след отмяната му. Предвид на това настоящият състав приема, че актът е незаконосъобразен като постановен при особено съществени противоречия с административно-производствените правила, действали към 05.02.2010г.

Дори да се приеме, че приложима е преходната разпоредба на §70, ал.1 от Закона за изменение и допълнение на ЗЗО, настоящият състав намира, че оспорваната Заповед е незаконосъобразна и като постановена при съществено нарушение с административнопроизводствените правила, действали преди изменението на ЗЗО, ДВ, бр. 101/ 2009г.

Съгласно императивната норма на чл.75, ал.1 ЗЗО (отм. ДВ, бр. 101/ 2009г.) когато проверяваното лице оспори констатациите на лекаря-контрольор директорът на РЗОК изпраща спора за решаване от арбитражна комисия. В този случай административният орган действа при условията на обвързана компетентност. Неизпълнението на това задължение на административния орган е особено съществено нарушение на установеното производство по налагане на санкции което винаги е основание за отмяна на административния акт. Само Арбитражната комисия, съставена от равен брой членове на РЗОК и районната колегия на съответната съсловна организация, и създадена да решава спорове между договорните партньори, може да направи преценка относно наличие на констатираните нарушения - дали има такива, дали не са малозначителни, дали са спазени изискванията за оказване на медицинска помощ и т.н. (в този смисъл Решение № 79/2009г. на ВАС, Решение № 7/2009 г. на ВАС).

В процесния случай не се твърди от ответника и не са ангажирани доказателства въпросът за наличие, респективно липса на констатираните в т.ІІ от Медицинския протокол нарушения да е отнесен към медицинската арбитражна комисия по чл.246 – 255 НРД-2006г. Съдът намира, че необосновано със събраните в административното производство доказателства директорът на СЗОК е приел, че жалбоподателят не е оспорил констатациите по т.ІІ от Медицинския протокол. Видно от последния още при предявяването му на 02.12.2009г. на управителя на дружеството, д-р Ж е изразила изрично писмено възражение срещу констатациите по т.ІІ. При това положение незаконосъобразно административният орган е приложил разпоредбата на чл.241 НРД-2006 и е постановил оспорваната Заповед без по спора да се е произнесла компетентната Арбитражна комисия.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на МЕДИКО-ДЕНТАЛЕН Ц. „И.-Ц. ЙОАНА” Е., ЕИК *, представлявано от управителя д-р В Ж, ЗАПОВЕД за прилагане на санкции № РД-13-84/ 05.02.2010г. на Д. на С. З. К..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд

на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА